

The Holy See

Üzenet a 18. ifjúsági világnapra

II. János Pál pápa
2003. április 13.

„Íme, a te anyád!” (Jn 19,27)

Kedves fiatalok!

1. Mindig új öröm számomra, amikor külön üzenettel fordulok hozzátok az ifjúsági világnap alkalmából, hogy ily módon is kifejezzem szeretetemet irántatok. Fénylő emlékként őrzöm emlékezetemben azokat a benyomásokat, melyeket e világnapok találkozásai keltettek bennem: a fiatalok és a pápa püspökök és papok sokaságával együtt tekintenek Krisztusra, a világ világosságára, segítségül hívják Őt, és Őt hirdetik az emberiség egész családjának. Miközben hálát adok Istennek a hívő tanúságtételért, melyet a minap tettetek Torontóban, megismétlem az Ontario-tó partján mondott felhívást: „Az Egyház bizalommal tekint rátok és várja, hogy a boldogságok népévé legyetek!” (2002. július 25.)

A 18. ifjúsági világnapra, melyet a világ egyházmegyéiben ültök meg, a Rózsafüzér Évével kapcsolatos témát választottam: „Íme, a te anyád!” (Jn 19,27). Jézus a halála előtt a legdrágább kincsét ajándékozta János apostolnak: Édesanyját, Máriát. A Megváltó utolsó szavai voltak ezek, ezért ünnepélyesek, s mintegy lelki végrendeletet jelentenek.

2. Gábor főangyal szavai Názáretben: „üdvözlégy, malasztal teljes” (Lk 1,28) a Kálvárián történeteket is megvilágítják. Az anyagi üdvözlés a kezdetet, a kereszt a beteljesedést jelenti. Az anyagi üdvözléskor Mária az emberi természetet ajándékozta méhében Isten Fiának; a kereszt lábánál János személyében az egész emberiséget a szívébe fogadja. Ő, aki a megtestesülés első pillanatától kezdve Isten Anyja, Fia, Jézus életének utolsó pillanataiban az emberek anyjává válik. Ő, aki bűn nélkül való, a Kálvárián „megismeri” a bűn okozta szenvedés igazi mivoltát, amit a Fiú magára vesz, hogy üdvözítse az embereket. A kereszt alatt, melyen ott haldoklik az, akit az anyagi üdvözlés igen-jével a méhében fogant, Mária mintegy második üdvözlést hall Őtőle: „Asszony, íme a te fiad!” (Jn 19,26).

A kereszten a Fiú a maga szenvedését megoszthatja az Anya szívével. Erre minden szenvedő gyermeknek szüksége van. Ti is, kedves fiatalok, ki vagytok téve a szenvedésnek: a magánynak, a sikertelenségeknek és a csalódásoknak a személyes életetekben; a felnőttek világába és a

foglalkozásokba való beépülés nehézségeinek; a válásoknak és gyászoknak családjaitokban; a háborúk erőszakának és az ártatlanok halálának. Tudjátok meg azonban, hogy a nehéz pillanatokban, melyek senki életéből nem hiányoznak, nem vagytok egyedül: miként Jánosnak a kereszt alatt, Jézus nektek is odaajándékozta Édesanyját, hogy a maga gyöngéd szeretetével erősítsen titeket.

3. Az evangélium elmondja, hogy „attól az órától fogva a házába fogadta őt a tanítvány” (Jn 19,27). Ez a mondat, melyet kezdettől fogva annyiszor magyaráztak az Egyházban, nemcsak a helyet jelenti, ahol János lakott, hanem a fizikai valóságon túl ennek a befogadásnak a lelki természetét is jelzi, egy új kapcsolatot, mely Mária és János között jött létre.

Ti, kedves fiatalok, többé-kevésbé olyan korúak vagytok, mint János, és ugyanaz a vágy él bennetek, hogy Jézussal legyetek. Ma Krisztus kifejezetten kéri tőletek, hogy fogadjátok be Máriát, a „házatokba”, fogadjátok őt értékeitek közé, hogy megtanuljátok tőle, aki „mindezeket a dolgokat megőrizte a szívében, el-elgondolkodva rajtuk” (Lk 2,19), az odahallgatás belső készségét, s az alázatos és nagylelkű magatartást, melyek annyira jellemzőek voltak rá, aki elsőként lett Isten munkatársa az üdvösség művében. Ő az, aki a maga anyai szolgálatával nevel és formál benneteket mindaddig, amíg Krisztus teljesen ki nem alakul bennetek (vö. Rosarium Virginis Mariae levél, 15. p.).

4. Ezért ma is megismétlem püspöki és pápai szolgálatom jelmondatát: „Totus tuus”. Egész életemben állandóan tapasztaltam az Úr Anyjának szeretettel teljes és hatékony jelenlétét; Mária kísért engem minden nap Péter utóda küldetésének teljesítésében.

Mária az isteni kegyelem anyja, mert a kegyelem Szerzőjének anyja. Teljes bizalommal hagyatkozzatok rá! Tükrözzetek vissza valamit Krisztus szépségéből. Tárujjatok ki a Szentlélek sugallatának, váljatok félelmet nem ismerő apostolokká, legyetek képesek arra, hogy a szeretet tüzeit és az igazság világosságát sugározzátok magatok körül. Mária iskolájában fedezétek föl a konkrét feladatot, amit Krisztus vár tőletek, tanuljátok meg, hogy életetekben az első hely az Övé legyen, és feléje irányuljanak gondolataitok és cselekedeteitek.

Kedves fiatalok, tudjátok: a kereszténység nem egy a vélemények között, és nem üres szavakból áll. A kereszténység maga Krisztus! Egy Személy, ő az Élő! Találkozni Jézussal, szeretni és megszerettetni másokkal Őt: íme, ez a keresztény hivatás. Máriát azért kapjátok ajándékba, hogy segítsen nektek egy új, igazabb, személyesebb kapcsolatra lépni Jézussal. Mária a példájával tanít meg arra titeket, hogyan kell szerető tekintettel nézni arra, aki előbb szeretett titeket. A maga közbenjárásával ő tanítványi szívet formál bennetek, hogy képesek legyetek a Fiú hallgatására, aki kinyilatkoztatja az Atya hiteles arcát és az ember igazi méltóságát.

5. 2002. október 16-án meghirdettem a Rózsafüzér Évét, és meghívtam az Egyház minden gyermekét, hogy ebből az ősi máriás imádságból Krisztus arca szemlélésének egyszerű és elmélyült gyakorlatára jussanak. Imádkozni a rózsafüzért ugyanis azt jelenti, hogy tanuljuk Anyja szemével látni Jézust, Anyja szívével szeretni Jézust. Ma lélekben nektek is átadom, kedves fiatalok, a rózsafüzért. A szóbeli ima és a titkok fölötti elmélkedés által Mária biztonsággal vezet titeket Fia felé. Ne szégyelljétek imádkozni a rózsafüzért magatokban, miközben iskolába, az egyetemre vagy munkába mentek az utcán és a közlekedési eszközökön; szokjatok hozzá, hogy egymás között, csoportjaitokban, társulataitokban közösen imádkozzátok; ne féljétek kezdeményezni a rózsafüzérezést otthon szüleiteknek és testvéreiteknek, hiszen ez az ima föléleszti és gyógyítja a családtagok kapcsolatait egymással. Ez az ima segíteni fog abban, hogy erősek legyetek a hitben, állhatatosak a szeretetben, örvendezők és kitartók a reményben.

Máriával, az Úr szolgálóleányával együtt fedezétek föl a rejtett élet örömét és termékenységét.

Ővele, a Mester tanítvány-leányával együtt kövessétek Jézust Palesztina útjain, s legyetek tanúi prédikációinak és csodáinak. Ővele, a fájdalmas Anyával kíséritek el Jézust a szenvedésbe és a halálba. Ővele, a reménykedő Szűzzel együtt fogadjátok a Húsvét örömhírét és a Szentlélek fölbecsülhetetlen ajándékát.

6. Kedves fiatalok, egyedül Jézus ismeri a szíveteket, legmélyebb vágyaitokat. Egyedül Ő, aki mindhalálig szeretett titeket (vö. Jn 13,1), képes beteljesíteni vágyaitokat. Az örök élet szavai nála vannak, szavak, melyek értelmet adnak az életnek. Krisztuson kívül senki nem adhat nektek igaz boldogságot. Mária példáját követve mondjátok ki őneki feltétel nélküli „igen”-eteket. Ne hagyjatok helyet életekben sem az önzésnek, sem a lustaságnak. Ma sokkal inkább szükség van arra, mint korábban, hogy „hajnalpír” legyetek; hajnali fény és az evangélium új tavaszának hirdetői, melynek fakadó rügyeit már látni lehet. Az emberiségnek igen nagy szüksége van szabad és bátor fiatalok tanúságtételére, akik mernek az árral szemben haladni, s erővel és lelkesedéssel hirdetni Istenbe, az Úrba és Üdvözítőbe vetett hitüket.

Ti is tudjátok, kedves fiatalok, hogy ez a küldetés nem könnyű. Sőt, teljességgel lehetetlen, ha valaki csak saját magára számít. De „ami az embereknél lehetetlen, Istennél lehetséges” (Lk 18,27; 1,37). Krisztus igazi tanítványai ismerik a tulajdon gyengeségüket, éppen ezért minden bizalmukat Isten kegyelmébe vetik, melyet osztatlan szívvel fogadnak, s meg vannak róla győződve, hogy nélküle nem tehetnek semmit (vö. Jn 15,5). Nem a képességek vagy a természetes adottságok jellemzik és különböztetik meg őket a többi embertől, hanem a szilárd elhatározás, hogy Jézust követve élnek. Legyetek az igazi tanítványok követői, miként ők Krisztus követői voltak. „Gyűjtsen lelkekben világosságot, hogy megértsétek, milyen reményre hívott meg benneteket, milyen gazdag az a felséges örökség, amely övé a szentek között, és milyen mérhetetlenül nagy a hatalma rajtunk, hívőkön.” (Ef 1,18-19.)

Kedves fiatalok, a következő Világtalálkozó, mint tudjátok, 2005-ben Németországban, a kölni egyházmegyében és Köln városában lesz. Az út odáig még hosszú, de ez a két előttünk álló esztendő komoly előkészület lehet. Útravalóul adom a következő két témát: 2004-ben a 19. ifjúsági világnapra: „Látni akarjuk Jézust” (Jn 12,21); és 2005-ben a 20. ifjúsági világnapra: „Eljöttünk, hogy imádjuk Őt” (Mt 2,2).

Idén egyházmegyéitekben gyűltök össze virágvasárnapon: odaadóan, imádságban, figyelmes odahallgatással és örvendező részvétellel éljétek át az „állandó képzés” ezen alkalmát és mutassátok meg buzgó és áhítatos hiteteket! Mint a napkeleti bölcsek, ti is zarándokok legyetek, akiket az a vágy lelkesít, hogy találkozni akartok a Messiással és imádni akarjátok Őt! Bátran hirdessétek, hogy a meghalt s föltámadott Krisztus legyőzi a bűnt és a halált!

Ezekben az erőszak, gyűlölet és háború által beárnyékolt napokban legyetek tanúi annak, hogy egyedül Ő ajándékozhat igazi békét az emberi szívnek, a családoknak és a Föld népeinek. Elkötelezetten keressétek és mozdítsátok elő a békét, az igazságosságot és a testvériséget, s meg ne feledkezzetek az evangélium szaváról: „boldogok a békességszerzők, mert Isten fiainak hívják őket” (Mt 5,9).

A Boldogságos Szűzre, Krisztus Anyjára és az Egyház Anyjára bízva benneteket, adom rátok különleges apostoli áldásomat belétek vetett bizalmam és irántatok való szeretetem bizonyágaként.

A Vatikánból, 2003. március 8-án

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana